

Bemærkninger til forslaget

Det er efterhånden 10 år siden, den daværende miljøminister lavede en frivillig aftale med Kommunernes Landsforening om, at der skulle være mindst én tilsynsmedarbejder pr. 10.000 indbyggere. Dette mål er beskedent. På den baggrund er det uforståeligt, at mange kommuner endnu ikke har nået målet. Erfaringerne siger, at der faktisk er behov for to tilsynsmedarbejdere pr. 10.000 indbyggere. Der er derfor brug for, at miljø- og energiministerens på ny tager kontakt til KL for at få styrket bemanningen. Samtidig er det nødvendigt, at der kommer klare regler med hensyn til tilsynshyppigheden, og at de nødvendige ressourcer er til rådighed.

Et effektivt tilsyn forudsætter efter SF's opfattelse, at tilsynsmyndigheden fører et aktivt tilsyn med virksomhederne og med forureningstilstanden i det pågældende område. Tilsynsmyndigheden kan således ikke nøjes med at modtage anmeldelser og tage klager op til behandling, men må foretage et aktivt opsøgende tilsyn.

Kvaliteten i det tilsyn, der udøves på miljøbeskyttelseslovens område, er desuden særlig afgørende for, at virksomheder kan straffes for overtrædelse af miljøbeskyttelsesloven.

Men for SF er det ikke kun et spørgsmål om, at der foretages formelle tilsyn. SF forudsætter naturligvis, at der ydes både vejledning og rådgivning til virksomhederne, så de er i stand til at ændre eller forebygge uacceptable miljøforhold.

Det forudsættes i øvrigt, at der er etableret et samarbejde mellem tilsynsmyndighederne og Arbejdstilsynets kredsorganisation, således at det sikres, at overtrædelser af miljølovgivningen, som konstateres af Arbejdstilsynet, meddeles til de relevante miljømyndigheder.

Ifølge Miljø- og Energiministeriets delreddegørelse »Miljøtilsyn 1994« lader tilsynshyppigheden meget tilbage at ønske. I 26 kommuner er der for tiden seks

år mellem besøgene og det på trods af, at mange kommuner (36) har økonomisk overskud på deres tilsynsvirksomhed. SF mener ikke, at det er hensigtsmæssigt at lovgive med hensyn til den nøjagtige bemanning, da de lokale forskelle er meget store både med hensyn til miljøbelastning, virksomhedsstruktur, befolkningstørrelse og geografi m.m. SF ønsker derfor at stramme op ved hjælp af en regulering af tilsynshyppigheden, medmindre helt særlige forhold gør sig gældende.

Der bør endvidere efter SF's opfattelse fastsættes minimumskrav til de tilsynsrapporter, der udarbejdes af den tilsynsførende efter hvert egentligt tilsynsbesøg på virksomheder og landbrug. Der er behov for en mere systematisk viden om, hvilke typer miljøproblemer der findes gennem miljøtilsynet, og hvilke håndhævelsesreaktioner de har givet anledning til. Det er efter SF's opfattelse meget vigtigt, at de årlige indberetninger til Miljøstyrelsen har en sådan kvalitet, at de giver et godt grundlag for at vurdere miljøtilsynet på landsplan. Endelig skal det anføres, at indførelse af brugerbetaling for tilsyn og godkendelser nødvendiggør, at den indsats, der betales for, synliggøres. Det vil sige, at der også udføres tilsynsarbejde svarende til gebyrerne.

Det skal i øvrigt understreges, at spørgsmålet om opstramning af tilsyn og retshåndhævelse ikke skal ses som en trylleformular til løsning af Danmarks miljøproblemer. På en række vigtige områder – f.eks. drivhuseffekt, nedbrydning af ozonlaget, nitratudledning fra landbruget og sprøjtegifte i grundvandet – er det tværtimod den »lovlige« forurening og ikke overtrædelserne af reglerne, der er det store problem. Men i forhold til problematiske virksomheder inden for f.eks. kabelskrotbranchen er det meget vigtigt at føre et effektivt tilsyn for at sikre overholdelse af gældende regler og derved undgå forurening af jord og grundvand.